

September 2018

Undrar om jag hinner idag. Sist jag åkte samma väg för precis en vecka sedan var det precis på *gårsgår'n*. Kommer jag att hinna fram i tid eller är det då redan kört. Nu undrar ni väl om jag inte borde planera lite bättre och se till att lätta på trycket det sista jag gör när jag beger mig hemifrån. Men jag kan lova er att det var det sista jag gjorde innan jag kvistade iväg till bussen. Nej, jag pratar Vildvin, det som klänger utefter väggen på gamla tingshuset. Förra året kom jag precis i rättan tid och det var nog inte långt borta att jag hade svimmat av hänförelse. Det var bländande vackert. Men nu är den inte riktigt framme vid sitt absoluta klimax. Håll ut några dagar till och invänta en riktigt solig dag, ta en promenad och titta på härligheten. Varför inte ta det som en bra anledning till en uppfriskande höstpromenad. Kanske något för dej som har nappat på vår nya giv med rullatorpromenad, då kan du slå ner rumpan en stund ifall du skulle göra som jag att du "*nästansvimmar*".

(Kan man kanske få delta med dessa två ord, rullatorpromenad och nästansvimmar i listan över årets "nyord".)

När man bläddrar i vårt programblad så går det inte att missa att vi toksatsar på cirklar och föreläsningar om åldrandet. Vi är visserligen väl medvetna om att vi börjar skrutta till oss lite till mans, men det är aldrig fel att få lite kunskap i ämnet så att vi åtminstone begriper vad i hela friden det är som händer med oss. Detta obegripliga faktum att det maskinrum som finns i våra kroppar börjar gnissla, samtidigt som den arma hjärnan tror sig vara en pigg och rask ungdom.

Idag struntar jag både i småfåglar och USA:s president och inte ser jag några vattenpussar heller för den delen när jag stretar uppför "*tankebacken*" i solskenet. Nej det enda jag undrar över är hur dagens underhållare kommer att tas emot av vår kära publik. Är i detta **dagen D** för den rekorddisk vi aldrig tidigare har skådat?

Observera att vi inte på något vis har försökt att vara fyndiga vid valet av underhållare, men dom kunde ju likaväl och enkom just för idag även ha kallat sig för Fria **PRO**-teatern. Hade gruppen varit intakt från 70- 90-talet då dom var som mest aktiva så borde ju medlemmarna vara lika bedagade som vi i publiken är. Kanske finns här någon medlem som drar sig till minnes en något mer rebellisk tid i sitt liv. En tid då de "*unga argas*" åsikter om samhället i stort kunde framföras i just denna form av teater som just Fria Proteatern.

Styrkan i Vladimir Vysotskijs vistexter är att lyriken överglänser budskapet. Endast en med god insikt i den ryska folksjälén, kan förstå den symboliska och kanske bittra undertonen. Men rent instrumentalt var musiken underbart medryckande. Vet inte om någon cello existerade i den ursprungliga ensemble, men

detta instrument som sägs ligga närmast den mänskliga rösten lyfte definitivt den musikaliska upplevelsen. Detta till trots fick vi endast mata in 82 kaffekoppar med fat i diskmaskinens gapande käftar. Jag tror inte att den kände sig helt mätt och nöjd.

Ändå kan jag nog gå i god för att vi som jobbar i styrelsen känner oss allt från skapligt, till riktigt nöjda i valet av underhållare. Kanske att det vackra vädret var en bidragande orsak till att inte så många dök upp just i dag. Ändå känns det helt rätt att försöka ta ut svängarna lite då och då och här fick vi med lite nytänk tillsammans med en rejäl dos nostalgi.

Alla medlemsträffar inleds med information av skiftande slag. Det mesta rör dock programbladet och så även idag. Att Kent brinner för vår friskvårds-satsning går inte att ta miste på. Han använde i stort sett hela den halvtimmen som vi normalt avsätter för information, till att propagera för seminarier och cirklar som helt och fullt inriktar sig på att vi som äldre ska ta hand om oss så att vi får ett angenämt åldrande.

Helt klart var ju att han själv tyckte sig ha en mycket angenäm tid framför sig. Tillsammans med ett par tre andra herrar bär det inom kort iväg till Transylvanien med, hör här, *Sjutton andra damer*. Det tror sjutton det att han tycker sig ha ett angenämt åldrande. Om självaste greve Dracula blev så värst gammal har jag inte en blekaste aning om, men damerna i gruppen bör nog passa sig när dom besöker hans borg. Det sägs ju att salig greven inte riktigt har kommit till ro ännu, utan vankar oroligt av och an i salarna. Det kommer säkert bli tillfälle för herrarna att få hålla handen.

Nästa Seminarium i vår ”**Må Bra**” satsning är förlagd till Stora klubbrummet i Klockargården. Denna gång handlar det om, **Vad händer i kroppen när man blir äldre?** Där kan man slå sig ner i lite trivsamma grupper runt borden och lyssna på Jacek Kaczynski som är specialist i allmänmedicin. Salen tar ca 40 åhörare så skynda boka dig till den 17 oktober kl: 13:00. Glöm inte heller att avboka med samtal eller sms om du inte har möjlighet att infinna dej, så nästa i kön kan få den möjligheten. Detta är ett mycket intressant ämne och dessutom på promenadavstånd. Så där kan man slå två flugor på smällen, som man säger.

Nästa gång vi träffas är jag till 100 % säker på att det kommer betydligt fler åhörare. Då kommer Mats Hedén och tar oss med på en musikalisk resa tillsammans Hasse och Tage men även med Lasse Berghagen, som har varit och är fortfarande mycket produktiv.

Då kommer det att bli fullt hus, därmed basta.

Ha det gott och glöm inte att ta en promenad till Tingshuset.